

Gaaer jeg ind paa enkelte af de Spørgsmaal, Loven nærmest fremkalder, saa maa jeg give min ærede Sidemand (Holfstein) Ret i, at Sogneforstanderskaberne virkelig ikke ere heldige Skattekrævere for Staten. Jeg vil indrømme, at det er et dristigt, et overmaade dristigt Forsøg, at ville gjøre Sogneforstanderskaberne til Skatteopkrævere; jeg troer virkelig, at man tilsidst kan læsse for Meget paa disse Folk. Det var det Eine, jeg vilde pege paa. Det Andet er, om de Herrer ere blevne opmærksomme paa, at ethvert Sogneforstanderskab ved denne Lov vilde blive Kassebetjent. Forordningen af 8de Juli 1840 skal anvendes paa alle de ærede Sogneforstanderskaber omkring i Landet. Jeg veed nu ikke, hvad man vil sige om Sikkerhedsstillelsen, om den stiltiende Panteret, som skal erhverves hos enhver Sogneforstander, om Panteretten i hans Bo, naar han er død, om Indretningen af hans Kassebøger, og hele det øvrige Bogholderi, og om Tilshnet fra Statens Side med hele hans Kassebestyrelse og dette Bogholderi. Jeg kan ikke nægte, at det er en stærk Fordring, paa samme Tid som man lægger betydeligt andet Arbejde over paa Sogneforstanderskaberne, at Sogneforstanderne, for at skaffe Sognet en Indtægt, skulle blive Opbeholdsbetjente for Staten. Man affeer fra det Naturlige, som er, at Staten gennem sine egne Embeds- og Bestillingsmænd opkræver den Skat, der er Statskat, medens det her er Borgere, som ere valgte til at udføre kommunale Hverv, der skulle paatage sig det. Man vil maaskee sige, at det bliver dog en meget let Bestilling, idet de strax kunne indbetale det Opkrævede paa Amtstuen; men det er dog kun halbaarsviis, at dette skal skee, saa at de altsaa i længere Tid maae ligge inde med de Beløb, som ere opkrævede. Sogneforstanderskaberne skulle endvidere forestaae den hele Opmaalning; men jeg seer virkelig ikke, hvorfor man ikke overlader det til Branddirecteurerne. Jeg veed nok, at man er bleven tilbøielig til at sige, at det hele Brandvæsen er Noget, som ikke vedkommer Staten; men disse Branddirecteurer ere lønede og have tidligere udført

dette Hverv, og jeg veed ikke, hvorfor man ikke skal tage denne Hjælp af dem og lade dem besørge Opmaalningen, naar man dog vil have denne Afgift, da de jo lettest ville kunne gjøre det; man kunde saa bruge Amtsforbalterne som Skatteopkrævere. — Der er et andet Punkt, som jeg vilde berøre, og det er den Maade, hvorpaa man har søgt at give simplere og klarere Regler. Der er sagt gjentagne Gange i Motiverne, at der har været saa vanskelige Regler at følge ved Bestemmelsen af Bygningsafgiften, at man har anseet det for nødvendigt at give nye Bestemmelser i saa Henseende. Ja, det er ganske vist, denne Adskillelse imellem de forskjellige Bygninger paa Landet, der skulle beskattes, er vanskelig nok at fastholde, men vil det blive lettere efter det foreliggende Forslag? Herefter skulle Bygninger eller Dele af saadanne, der udelukkende bruges til Afsbrug, være frie. Det synes man vistnok meget godt om. Men kom nu ind i en Bondegård og see der, hvorledes Mælkekælberen, Brøggeret, og jeg kan sige en stor Deel af Nummerne i selve Beboelsesleiligheden ere saavel til Afsbedriften som til Bolig. Et af to altsaa: enten skulle alle disse Dele af Beboelsesleiligheden betale Skat, fordi de ikke udelukkende bruges til Afsbedrift, eller ogsaa kommer man ind i de allervanskeligste Beregninger, og det bliver næsten umuligt for Nogen at opgive, hvad der maa henføres under Beboelsesleilighed og hvad ikke. Man kan dog f. Ex. ikke forlange, at nogen Mand skal have sin private Kælber, hvori han opbevarer Forraad til eget Brug, og en anden Kælber, hvorfra han selger Smør, Mælk o. s. v.: Det lader sig ikke gjøre i den mindre Bedrift. Jeg kan ikke see Andet, end at det vilde føre til enten, at Folk kom til at betale Skat for en stor Deel af de Num, der medgaae til Afsbedrift, eller ogsaa maatte altsens Forhold komme i Betragtning ved Skattens Beregning, og derved vanskeliggjøre denne i allerhøjeste Grad. Nei, vil man overhovedet ind paa en hyderligere Bestatning paa Landet, saa tror jeg, at man maatte